

بررسی تاثیر آموزش شادکامی بر تغییر نگرش نسبت به تحصیل و خود پنداره دانش آموزان دختر متوسطه دوره اول شهر یزد

فاطمه محمدپور فخرآبادی

نویسنده مسئول، فارغ التحصیل کارشناسی ارشد رشته روانشناسی تربیتی

چکیده

پژوهش حاضر به بررسی تاثیر آموزش شادکامی بر تغییر نگرش نسبت به تحصیل و خود پنداره دانش آموزان دختر متوسطه دوره اول شهر یزد می پردازد. شرکت کنندگان این پژوهش کلیه دانش آموزان دختر دوره اول متوسطه شهر یزد در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۴۰۱ به عنوان جامعه آماری در نظر گرفته شدند و به روش نمونه گیری در دسترس تعداد ۳۰ نفر دانش آموز انتخاب شدند و در دو گروه ۱۵ نفری آزمایش و کنترل قرار گرفتند، در ابتدا ۳۰ نفر نمونه به پرسشنامه های تغییر نگرش به تحصیل (اکبری، ۱۳۸۳) و خود پنداره راجرز (۲۰۰۷) به عنوان پیش آزمون پاسخ دادند و سپس بر روی گروه آزمایش بسته آموزشی شادکامی (۱۰ جلسه ۶۰ دقیقه ای) اجرا شد و سپس برای بار دوم نمونه پژوهشی به پرسشنامه ها (پس آزمون) پاسخ دادند، نتایج تحلیل یافته ها نشان می دهد که بین گروه های آزمایش و کنترل در پس آموزش شادکامی بر تغییر نگرش نسبت به تحصیل و خود پنداره دانش آموزان با گروه کنترل در پیش آزمون در سطح $p < 0/0001$ تفاوت معنی داری وجود دارد. و اندازه اثر نشان می دهد که تغییرات ایجاد شده در پس آزمون موجب افزایش آموزش تغییر نگرش نسبت به تحصیل و خود پنداره دانش آموزان ناشی از جلسات آموزشی است. مقایسه میانگین های پس آزمون و پیش آزمون نشان می دهد: آموزش شادکامی بر تغییر نگرش نسبت به تحصیل و خود پنداره دانش آموزان دختر متوسطه دوره اول شهر یزد اثر بخش بوده است و جلسات آموزشی شادکامی بر تغییر نگرش نسبت به تحصیل و خود پنداره دانش آموزان دختر متوسطه دوره اول شهر یزد تاثیر معناداری گذاشته است. لذا می توان گفت: جلسات آموزش شادکامی بر روی تغییر نگرش به تحصیل و خود پنداره ی دانش آموزان اثر بخش بود و پیشنهاد می گردد از بسته آموزش شادکامی بر روی سایر دانش آموزان و مقاطع تحصیلی اجرا گردد.

واژگان کلیدی: آموزش شادکامی، تغییر نگرش نسبت به تحصیل، خود پنداره